

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4187/07
10.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, protiv rešenja Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Uprava za upravne poslove broj 03/10-205-26/07 od 13.04.2007. godine, u predmetu prestanka svojstva izbeglog lica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 10.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Uprava za upravne poslove broj 03/10-205-26/07 od 13.04.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje, izjavljena protiv rešenja Komesarijata za izbeglice Republike Srbije broj 207-116960 od 07.04.2005. godine, kojim je tužilji tačkom 1. dispozitiva ukinuto svojstvo izbeglog-prognanog lica tačkom 2. stavljeno van snage rešenje Komesarijata na osnovu koga je izdata izbeglička-prognanička legitimacija broj aa od ___ 96. godine, uz konstataciju u tački 3. dispozitiva istog rešenja da po pravnosnažnosti ovog rešenja prestaje da važi navedena izbeglička-prognanička legitimacija tužilje.

U tužbi podnetoj Vrhovnom sudu Srbije tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i nepravilne primene materijalnog prava. Ističe da nije odlazila u Republiku Hrvatsku sa namerom da se u istu vrati, a što je isticala i u žalbi izjavljenoj na rešenje prvostepenog organa od 07.04.2005. godine, koje navode tuženi organ nije ocenio. Iz iznetih razloga predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije, kao neosnovanu.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja se vidi da je tuženi organ ocenio da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je, utvrdivši da tužilja nije prijavila promene koje su nastupile od priznavanja svojstva izbeglog lica, shodno članu 18. stav 1. tačka 2. Zakona o izbeglicama, ukinuo joj izbeglički status. Međutim, ni iz obrazloženja osporenog rešenja, kao ni prvostepenog rešenja od 07.04.2005. godine se ne može zaključiti na osnovu kojih činjenica su i tuženi i prvostepeni organ utvrdili da su kod tužilje od priznavanja svojstva izbeglog lica nastupile promene koje su od uticaja na dalje priznavanje ovakvog statusa, zbog čega su i osporeno rešenje tuženog, kao i prvostepeno rešenje, koje je bilo predmet ocene tuženog organa, doneti uz povredu odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97). Pri tome, u spisima predmeta se nalazi pojedinačni izveštaj Centra za obradu podataka, u kome je za tužilju AA, rođenu __. godine, u okviru podataka od značaja za reviziju izbegličkog statusa konstatovano da je lice deregistrovano iz drugih razloga, kao i individualni formular za registraciju UNHCR -a za tužilju prema kome ona nije dobila status povratnika u Republiku Hrvatsku. Iz spisa predmeta se ne vidi na osnovu čega je uopšte tuženi organ utvrđivao činjenično stanje od značaja za primenu člana 18. stav 1. tačka 2. Zakona o izbeglicama ("Službeni glasnik RS", br. 18/92 i 45/02) kao osnova za donošenje rešenja. Za odluku iz tač. 2. i 3. dispozitiva prvostepenog rešenja isto ne sadrži nikakve razloge u obrazloženju što takođe predstavlja bitnu povredu odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Osim navedenog tužilja je u žalbi istakla da su netačni navodi iz obrazloženja prvostepenog rešenja od 07.04.2005. godine da su ispunjeni uslovi za gubitak svojstva izbeglog lica, jer se ona nije vratila u državu svog prethodnog prebivališta, a koji navod tuženi u osporenom rešenju uopšte nije cenio iako je bio dužan da to učini, čime je u donošenju osporenog rešenja povredio odredbu člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Sa svega iznetog, budući da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbi člana 41. st. 1. i 2., a u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu ove presude, a u ponovnom postupku saglasno primedbama suda u pogledu postupka koje su obavezujuće za tuženi organ na osnovu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima, doneće na zakonu zasnovano rešenje.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 10.01.2008. godine, U.br. 4187/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS